

EGRI MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
Eger, Barkóczy út 1.

4.M-90/2011/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

*Az Egri Munkaügyi Bíróság az ügyvéd () által képviselt felperesnek - az ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe 2.) alperes ellen, rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása iránt indított perében 2011. április 15. napján megtartott tárgyaláson meghozta, 2011. április 29. napján nyilvánosan kihirdette az alábbi*

Í T É L E T E T :

*A bíróság a felperes keresetét **elutasítja**.*

*Kötelezi a bíróság felperest, hogy 15 nap alatt perköltség címén fizessen meg alperes részére **100.000 Ft** (azaz Százezer forint) összeget.*

Az illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 nap alatt a Heves Megyei Bírósághoz címzett, de az Egri Munkaügyi Bíróságon 3 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

A bíróság tájékoztatja a feleket arról, hogy a másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el; ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, ha a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatóságra, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul illetve a felek ezt kérték.

I n d o k o l á s :

A bíróság a felek nyilatkozatai, a felperes személyes előadása, tanúk vallomása valamint a csatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Felperes 1998. március 16-tól állt alkalmazásban alperesi munkáltatónál, illetve jogelődje Üzemegységénél csatornahálózat kezelő munkakörben. Alperesi munkáltató 2010. január 14. napján kelt intézkedésével a felperes munkaviszonyát azonnali hatállyal rendkívüli felmondással megszüntette. Indokolásában arra hivatkozott, hogy 2010. január 4-én a felperes kijelentette a munkáltató üzemegysége TMK műhelyébe, hogy nem hajlandó eleget tenni művezetője utasításának, hogy aszennyvíztisztító telepen, ahol ezt megelőzően is a munkáját végezte vegye fel a munkát. Kijelentette, hogy nem érdekli a művezető munkafelvétellel kapcsolatos utasítása, a munkát ott végezni nem hajlandó. Miután a művezető felhívta a munkavállaló figyelmét magatartásának esetleges jogkövetkezményeire a munkavállaló kijelentette, hogyha a művezető nem hajlandó a munkavállaló álláspontjának tiszteletben tartására, úgy őt fizikailag bántalmazni fogja, meg fogja verni, testi fölényét érvényesítve. Ezen cselekmény elkövetése miatt, még aznap január 4-én 10 órakor az üzemvezető főmérnök megtartotta a dolgozó jegyzőkönyvi meghallgatását, a jegyzőkönyv aláírását azonban a dolgozó megtagadta.

2010. január 4-én a meghallgatást követően a felperes ismeretlen helyre távozott, munkáját nem vette fel, távolmaradását nem igazolta.

Ezt követően 2010. január 5-én ezen fegyelmi vétségről is munkahelyi vezetője jegyzőkönyvet készített. A rendkívüli felmondás hivatkozott az Mt. 104. §. (1) bekezdésére, valamint az Mt. 103. §. (1) bekezdés a.) pontjában foglaltakra, amelyekből azt vonta le az alperesi munkáltató, hogy a munkavállaló a fentebb hivatkozott rendelkezéseket szándékos magatartásával, a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetés ellenére megszegte. Így az Mt. 96. §. (1) bekezdés a.) és b.) pontja alapján a munkaviszony rendkívüli felmondással történő megszüntetéséről intézkedett, miután a tényállási részből megállapíthatóan a rendkívüli felmondás jogszabályi feltételeinek megfelelő magatartást tanúsított akkor, amikor művezetője utasítása ellenére a munkát nem volt hajlandó felvenni, munkahelyéről ismeretlen helyre távozott, ezt követően sem jelent meg a munka felvétele céljából. Munkahelyi vezetőjének fizikailag történő bántalmazását helyezte kilátásba, ez olyan súlyú, amely a munkáltató megítélése szerint a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

A rendkívüli felmondás ellen a felperes keresetet nyújtott be, amelynek pontosítását követően kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a 2010. január 14. napján kelt rendkívüli felmondás jogellenes. Az eredeti munkakörébe történő visszahelyezését nem kérte, hanem azt kérte, hogy a jogsértés, és annak súlya alapján az alperest 8 havi átlagkereset megfizetésére kötelezze a bíróság. Kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a rendkívüli felmondás jogellenességét kimondó határozat jogerőre emelkedésével szűnik meg munkaviszonya, s mindaddig az elmaradt munkabér megfizetésére kötelezze alperest. Ezen túlmenően 70 nap felmentési időre járó átlagkereset, valamint 7 havi végkielégítés megfizetésére. Kérte, hogy a 2010. évre vonatkozó 2 napi rendes szabadság pénzbeli megváltására kötelezze a bíróság

alperest, valamint perköltség viselésére. Keresetét azzal indokolta, hogy a rendkívüli felmondásban foglalt munkáltatói indokolás nem felel meg a valóságnak. Erre tekintettel felperes annak tartamát, részletekbe menő cáfolat nélkül, teljes egészében visszautasítja. Előadta, hogy a peres felek között 2009. augusztus 27. napjától kezdődően merültek fel konfliktusok, amely egy szállítólevél kiállításából eredt. Ezt követően felperessel egy munkaszerződést módosítást akart kötni alperes, amelyben munkaköre szennyvíztelep kezelőre módosult volna, amelyet a felperes nem fogadott el, s nem írt alá. Ezt követően foglalkoztatására 2009. október 1. napjától kezdődően az szennyvíztelepen került sor. Álláspontja szerint 2010. január 4. napján a felperes azt kívánta tisztázni a munkahelyi felettesével, hogy 2009. december 11. napja, miért lett szabadságként bérszámfejtve, annak ellenére, hogy ő azon a napon dolgozott. Álláspontja szerint így a felmondás indokolása nem felel meg a jogszabályi követelményeknek, hiszen az nem valós, és nem okszerű, az alperes az Mt. 4. §. (1) bekezdésében rögzített rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének megsértésével járt el.

Kérte a bíróságot, hogy a 73/2009 (XII. 22.) IRM rendelet alapján, a munkavállalói költségkedvezményt biztosítsa felperes részére.

Alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, és a felperes költségeibe történő marasztalására. Álláspontja szerint a felperes keresetmódosításból nem tűnik ki egyértelműen, hogy mennyiben vitatja a rendkívüli felmondásban szereplő indokokat.

A felperes keresete nem alapos.

Az 1992. évi. XXII. Tv. 96. § (1) bekezdése kimondja, hogy a munkáltató, illetve a munkavállaló a munkaviszonyt rendkívüli felmondással megszüntetheti ha a másik fél

- a.) a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan, vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi,*
- b.) egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Ettől érvényesen eltérni nem lehet.*

A (2) bekezdés szerint a rendkívüli felmondás indoka tekintetében a 89. §. (2) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

A munkáltatói rendkívüli felmondás közlése előtt lehetőséget kell adni a munkavállalónak a tervezett intézkedés indokainak megismerésére, és a vele

szemben felhozott kifogások elleni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően ez a munkáltatótól nem várható el.

Alperesi munkáltató három okra alapította rendkívüli felmondását.

- 1./ 2010. január 4-én a felperes megtagadta a szennyvíztisztító telepen a további munkavégzést.
- 2./ Megfenyegette a művezetőt, hogy amennyiben az ő véleményét nem tartja tiszteletben, fizikailag bántalmazni fogja,
- 3./ 2010. január 4-én a jegyzőkönyv meghallgatását követően ismeretlen helyre távozott, munkáját nem vette fel, távolmaradását nem igazolta.

A felperes nyilatkozatában előadta, hogy a művezetővel valóban konfliktus helyzete alakult ki, amely 2009. augusztusától kezdődött, amikor is egy általa adott utasítást nem volt hajlandó végrehajtani, egy szállítólevél kiállításával kapcsolatban. Ezt követően az eredeti munkaköréből az szennyvíztelepre irányították telepkezelő munkakörre, 2009. október 1-től kezdődően. Ez után a novemberi fizetési jegyzéken látta, hogy igazolatlan nap van rögzítve, amellyel nem értett egyet, így e körbe, ismét konfliktushelyzetbe került. A 2009. évet lezáró ünnepségen ismét szóvá tette ezen igazolatlan távollétét, azonban választ rá nem kapott. Álláspontja szerint 2010. január 4-én ezt próbálta volna tisztázni a TMK műhelyben, egyrészt az igazolatlan napját, másrészt pedig a december 11-diki napját, amelyre szabadság volt kiírva, azonban álláspontja szerint ő akkor dolgozott. Illetve szerette volna azt is megtudni, hogy meddig köteles ellátni az telepen a telepkezelői feladatokat. Választ azonban nem kapott. Ez után történt a jegyzőkönyv felvétele. Nyilatkozata szerint a jegyzőkönyv felvételét követően visszament az telepre és a munkáját elvégezte, egészen 2010. január 15-ig, amikor is a rendkívüli felmondást a részére a telepen át akarták adni, azonban ő akkor balesetet szenvedett, ezt követően pedig keresőképtelen állományba került.

A bíróság tanúként hallgatta meg a művezetőt, a felperes közvetlen munkahelyi vezetőjét. Aki tanúként azt nyilatkozta, hogy 2009. augusztus 1-ével lett művezetőnek kinevezve, és a problémák rögtön el is kezdődtek, ugyanis a felperes minden intézkedését, utasítását megkérdőjelezte. A munkahelyi légkör már az elviselhetetlen kategóriába tartozott. Fiatal munkahelyi vezető volt, és mások előtt a felperes folyamatosan lejáratni akarta. Ő fordult a feletteséhez, és ezt követően helyezték át a felperest, hogy ne legyenek napi munkakapcsolatban.

A 2009. termelési értekezleten a felperes magából kikelve ordította, hogy „szétverem a fejed kisköcsög”. A tanú nem vitatta, hogy a felperessel 2009. augusztusában volt olyan konfliktusuk, hogy az ő munkáltatói utasítását nem volt hajlandó egy szállítólevél kitöltésével kapcsolatban végrehajtani, megkérdőjelezte, így ezt követően lett valóban a telepre helyezve.

Az igazolatlan hiányzás tekintetében a tanú akként nyilatkozott, hogy volt olyan eset, amikor az autó GPS-e jelzett, hogy olyan helyen jár, ahová nem küldte a munkáltatója, és erre a felperes kiakarta kényszeríteni a munkavégzése leigazolását, s miután ezt nem kapta meg, kijelentette, hogy „bekaphatjátok”.

A január 4-diki eseményekre, hogy konkrétan mi hangzott el, a tanú nem emlékezett, hanem akként nyilatkozott, hogy ellenőrzést tartott a telepen és nem volt jelen a felperes.

Az üzemvezető főmérnök akként nyilatkozott, hogy 2009. augusztus 1-től kezdődően, amikor más lett lett a felperes munkahelyi vezetője folyamatos munkahelyi konfliktushelyzet alakult ki. Először 2009. szeptember 30-án történt a konfliktushelyzet, amikor is az telepre történő átirányítást nem volt hajlandó tudomásul venni. Megtagadta a munka felvételét azzal, hogy nem hajlandó ott dolgozni. Ezt követően azonban mégis meggondolta magát, és felvette a munkát az szennyvíz telepen. Majd január 4-én ismételten a felettese utasításának nem tett eleget, hanem megfenyegette, tulajdonképpen erre történt a jegyzőkönyvi meghallgatása. Ezután nem jelent meg munkavégzésen. Másnap január 5-én ő is kint volt ellenőrzésen, s akkor sem volt a munkahelyén, erről is vettek fel jegyzőkönyvet. Ezt követően javaslatot tett arra, hogy a felperes munkaviszonyát rendkívüli felmondással szüntessék meg.

A tanú nyilatkozott arról, hogy 2009. év végén a műszaki vezérigazgató helyettes tartott termelési értekezletet, amikor a felperes nagyon csúnya szóváltásba került, „megverlek kisköcsög” és hasonló kijelentéseket tett. Január 4-én ismét összetűzésbe került, aki utasította a munka felvételére azonban erre nem volt hajlandó.

A műszaki vezérigazgató helyettes akként nyilatkozott, hogy a felperessel kapcsolatos eseményeket folyamatként értékelte, napi munkakapcsolatban nem voltak. Előadta, hogy a problémával először 2009. szeptemberében találkozott, amikor más munkafeladattal bízták meg a dolgozót, s ő is helyeselte az adácsi munkavégzésre történő átirányítást. Ezt követően azt hallotta, hogy a kollektíván belül megengedhetetlen hangnemet használ, a munkarendhez, munkafegyelemhez nem igazodik. Ezt követően december 17-én tartott termelési tanácskozást, ahol saját maga tapasztalta, hogy a felperes magából kifordulva, a brutalitás határát súrolva válogatott szitkokat zúdított a művezetőre. Álláspontja szerint, hogyha lehetősége lett volna, abban a pillanatban eltávolítja a kollektívából, mert ezt megengedhetetlennek, és méltatlannak találta. Ez után jött ismételten az információ, hogy január 4-diki jegyzőkönyvi elbeszélgetés után nem jelent meg a munkavégzési helyén dolgozni. Előadta, hogy azzal az információval rendelkezett, hogy január 4-én a

meghallgatás után nem jelent meg munkavégzésre, nem vette fel a munkát. Előtte pedig olyan stílusban beszélt, ami megengedhetetlen.

A bíróság tanúként hallgatat meg az telep gépész munkakörben dolgozó munkavállalóját, aki akként nyilatkozott, hogy arra, hogy január 4-én mi történt, nem emlékszik, de emlékezete szerint a felperes úgy soha nem hiányzott, hogy engedélyt ne

kért volna. Ha hiányzott egy-két napot, akkor szabadságon volt. Arra azonban, hogy ennek az engedélyezése hogyan történt, nem emlékszik. Előadta, hogy jelenléti ívet nem vezettek, naplót vezettek, amit elvileg minden nap kellett, és azt csak az egyikük írta alá.

A tanú arra is nyilatkozott, hogy amennyiben a napló egy-egy napra nem volt kitöltve, akkor az lehet azért történt, mert nem volt mérési adatuk. Előfordult azonban olyan, hogy visszamenőleg egy-egy napra bepótolták a napló vezetését, illetve aláírását.

Az iratokhoz csatolták a alperes neve Üzemegységében 2010. január 4-én megtartott meghallgatás jegyzőkönyvét, amely üzemvezető főmérnök, művezető, aláírását tartalmazza, illetve ahol jelenlévőként feltüntették a felperest. Ezen jegyzőkönyv tartalmazza, hogy üzemvezető főmérnök, a felperest azért hallgatja meg, mert a TMK műhelyben a munkavállaló művezetője által irányított területre az szennyvíztisztító telepre nem volt hajlandó kimenni, s egyben megfenyegette , hogy testi fölényét kihasználva, a művezetőjét bántalmazza.

A gfelperes azt nyilatkozta, hogy nem ért egyet az ellene felhozott kifogásokkal. Kérdésre azt válaszolta, hogy szakszervezeti tisztséget nem tölt be, de hivatkozott a Munka Törvénykönyv 28. §-ában foglaltakra. A jegyzőkönyv aláírását pedig megtagadta.

A jegyzőkönyvet aláíró a bíróság tanúként hallgatta meg, aki úgy nyilatkozott, hogy a jegyzőkönyvet előtte gépbe diktálták, annak valóságtartalmát azonban nem tudja. Amikor felment az irodára, ott volt a felperes , aki azt nyilatkozta, hogy nem ír alá semmit. Az hangzott el, hogy a többször megfenyegette a művezetőt , ami a jegyzőkönyvben benne van, az ott elhangzott. Semmi akadálya nem volt annak, hogy ő is elmondja a véleményét, azonban csak azt mondta, hogy nem ért vele egyet, és nem írja alá.

A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során, a rendkívüli felmondás indoklásából bizonyítottnak találta, hogy a felperes 2010. január 4-én a Üzemegység TMK műhelyében a művezető utasításának nem volt hajlandó eleget tenni, hogy ismételt az szennyvíztisztító telepen vegye fel a munkát, valamint azt is, hogy őt megfenyegette, hogy fizikailag bántalmazni fogja.

A bíróság azonban azt nem találta bizonyítottnak, hogy a 2010. január 4-én történt meghallgatást követően a felperes ismeretlen helyre távozott volna, munkáját nem vette fel, távolmaradását nem igazolta. Arról ugyanis, hogy a jegyzőkönyvi meghallgatásra, mikor került sor bejegyzés sehol nem található, a tanúk pedig eltérően emlékeztek az időpontokra. Az tanú szerint a meghallgatás reggel 8 órakor történt. tanú szerint a meghallgatás reggel 8 órakor történt. üzemvezető főmérnök szerint a meghallgatás délelőtt 10 órakor történt.

2010. január 4-én ellenőrzésre a művezető egyedül ment el. Álláspontja szerint délelőtt 10 órakor, amikor nem találta a munkavégzési helyen a felperest, s így került rögzítésre, hogy a munkát ismeretlen okból nem vette fel, távolmaradását nem igazolta. Azonban utóbb ez azzal igazolható, hogy akkor volt a személyes meghallgatása.

Több rendkívüli felmondási ok megjelölése esetén akkor is helye van az intézkedés jogszerűsége megállapításának, ha nem mindegyik indok bizonyult valósnak, azonban a bebizonyosodott ok a munkáltatót intézkedésének jogszerű alapjaként szolgálhat. Az intézkedés jogszerű alapja pedig akkor lehet, hogyha abból egyértelműen következtetni lehet, hogy a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetése indokolt volt.

Az Mt. 103. § (1) bekezdése szerint a munkavállaló köteles:

- a.) az előírt helyen és időben munkára képes állapotban megjelenni, és a munkaidejét munkában tölteni, illetőleg ez alatt munkavégzés céljából a munkáltató rendelkezésére állni.
- b.) Munkáját az elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások és utasítások szerint végezni,
- c.) Munkatársaival együttműködni, és munkáját úgy végezni, valamint általában olyan magatartást tanúsítani, hogy az más egészségét és testi épségét ne veszélyeztesse, munkáját ne zavarja, anyagi károsodását, vagy helytelen megítélését ne idézze elő.

A felperes ezen jogszabályi követelményeket megszegte akkor, amikor a munkavégzést megtagadta, és egyben a közvetlen vezetőjét bántalmazással fenyegette. A bíróság álláspontja szerint ez önmagában olyan súlyú, ami a rendkívüli felmondás kiadását jogszerűvé teszi.

Felperes hivatkozott arra, hogy mint szakszervezeti tisztségviselő, az alperesi munkáltatónak a szakszervezet egyetértését kellett volna kérnie a rendkívüli felmondás kiadásához.

Az Mt. 28. §. (1) bekezdése szerint a tisztségviselővel szemben alkalmazandó rendkívüli felmondás előtt, előzetesen ki kell kérni a megfelelő szakszervezeti szerv véleményét. A (2) bekezdés szerint a szakszervezet a tervezett munkáltatói intézkedéssel kapcsolatos álláspontját a munkáltató írásbeli tájékoztatásának átvételétől számított 8 munkanapon belül írásban közli. Ha a tervezett intézkedéssel a szakszervezet nem ért egyet, a tájékoztatásnak az egyet nem értési indokait tartalmaznia kell.

